

**РЕФОРМИРОВАНИЕ УКРАИНСКОЙ ЭКОНОМИКИ
В ПЕРИОД ЕВРОПЕЙСКОЙ ТРАНСФОРМАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ**

Аннотация. В статье анализируется современное состояние отношений Украины с Европейским Союзом, в частности, экономическая составляющая процесса интеграции в контексте вступления в силу в полном объеме Соглашения об ассоциации между Украиной и ЕС. Проанализированы основные проблемы и перспективы дальнейшей интеграции нашей страны в европейские структуры.

Ключевые слова: Европейский Союз, таможенные тарифы, свободная экономическая зона, интеграция, внешнеэкономический вектор, Соглашение об ассоциации между Украиной и ЕС.

**REFORMING OF UKRAINIAN ECONOMY
IN THE PERIOD OF EUROPEAN TRANSFORMATION POLICY**

Summary. The paper under analysis considers the current state of relations between Ukraine and the European Union, and namely, the economic component of the process of integration under the enforcement conditions of the Association Agreement between Ukraine and the EU. The main problems and perspectives of further integration of our country into European structures have been analyzed.

Key words: European Union, customs tariffs, free economic zone, integration, foreign economic vector, Association Agreement between Ukraine and the EU.

УДК 330.3

Юдіна С. В.

*доктор економічних наук
професор, завідувач кафедри фінансів та обліку
Дніпровського державного технічного університету*

Пірогов С. О.

*аспірант кафедри фінансів та обліку
Дніпровського державного технічного університету*

Yudina S. V.

*Doctor of Economic Sciences
Professor, Head of the Department of Finance and Accounting
Dniprovsky State Technical University*

Pirogov S. O.

*post-graduate student of the Department of Finance and Accounting
Dniprovsky State Technical University*

ВПЛИВ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ

Анотація. Визначено, що притік іноземних інвестицій є важливим для досягнення пріоритетів державної політики. Визначено вплив іноземних інвестицій на економічний розвиток країни. Визначено фактори зниження інвестиційної активності в Україні. Наведено обсяг залучених із початку інвестування прямих іноземних інвестицій в економіку України. Наведено розподіл прямих іноземних інвестицій в Україну за основними країнами-інвесторами та сферами економічної діяльності. Визначено фактори формування сприятливого інвестиційного клімату в країні.

Ключові слова: Іноземні інвестиції, інвестиційна активність, залучені інвестиції, країни-інвестори, сфери економічної діяльності, інвестиційний клімат.

Вступ та постановка проблеми. Україна у 2016 році посіла 134-те місце в рейтингу МВФ за рівнем валового доходу на душу населення (на одного українця припадало 1854 дол.), потрапивши в групу країн із валовим доходом, нижчим за середній. За цим показником ми є сусідами в списку з Узбекистаном та Соломоновими островами.

Джерелом розширеного відтворення як на рівні підприємства, так і на рівні держави є інвестиції. Натепер, зважаючи на складну економіко-політичну ситуацію в державі, внутрішні джерела інвестиційних ресурсів є досить обмеженими, а тому виникає все більша необхідність у залученні іноземних інвестицій. Події останніх років суттєво дестабілізували економічну систему Украї-

ни, привели до її глибоких структурних деформацій. Тяжкий збройний конфлікт на Сході України, політична й економічна нестабільність викликали відплив прямих іноземних інвестицій з країни через відсутність гарантій безпеки для інвестора та високий ступінь ризику. Тому в сучасних умовах Україна не спроможна забезпечити соціально-економічний розвиток за рахунок власних фінансових ресурсів і потребує притоку іноземного капіталу.

Притік іноземних інвестицій, активізація діяльності середнього та малого бізнесу, а також оновлення застарілого обладнання з використанням сучасних технологій на вітчизняних підприємствах є життєво важливими для досягнення короткострокових та довгострокових пріори-

тетів державної політики, виходу із сучасного кризового стану та підйому економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування сприятливого інвестиційного клімату в Україні завжди знаходилася в центрі уваги учених-економістів. Проблема залучення іноземних інвестицій та створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні займалися такі вчені, як А.С. Музиченко, А.В. Філіпенко, В.М. Комаров, В.С. Лановий, І.О. Бланк, М.В. Мельник та інші.

Незважаючи на велику кількість наукових публікацій, питання формування та оцінки інвестиційного клімату, а також розроблення шляхів його покращення в сучасних умовах не втрачають своєї актуальності.

Метою статті є визначення підходів щодо залучення іноземних інвестицій в країну у складних соціально-економічних умовах.

Результати дослідження. Україна має значний інвестиційний потенціал, зокрема, є одним із найбільших потенційно містких ринків у Європі; володіє багатими природними ресурсами; має високий рівень науково-дослідних розробок у багатьох галузях науки і техніки та значний науково-технічний потенціал; володіє значним сільськогосподарським потенціалом (вигідне географічне розташування, сприятливий клімат, родючі ґрунти); має добре розвинену інфраструктуру. Окрім того, привабливість української економіки для іноземних інвесторів ґрунтується на наявності відносно дешевої кваліфікованої робочої сили, сформованій законодавчій базі з вирішення питань іноземних інвестицій, яка, зокрема, впроваджує національний режим діяльності для фірм із прямими інвестиціями, посиленні зв'язків з країнами ЄС, членстві в СОТ тощо.

Питання покращення інвестиційного клімату та умов ведення бізнесу було і залишається найбільш актуальним для будь-якої держави світу, особливо для тих, що розвиваються. Україна не стала винятком. Відсутність стабільного розвитку економіки, низький рівень конкурентоспроможності продукції, зношеність основних фондів на 75% фактично у всіх галузях економіки та низка інших факторів сприяли загостренню питання інвестиційної привабливості держави, особливо в площині євроінтеграційних процесів.

В умовах глобалізації та інтернаціоналізації світової економіки набувають важливості поняття інвестиційної привабливості та інвестиційного клімату як основні фактори підвищення економічного розвитку країни.

У своїй роботі Н.В. Кисельов, Т.В. Боровикова, Г.В. Захарова [1] пропонують узагальнену формулу інвестиційного клімату, що зображена на рисунку 1.

Отже, як випливає з формули, чим нижчий рівень інвестиційних ризиків, тим повніше може бути задіяний інвестиційний потенціал країни.

Інвестиційний клімат визначає інвестиційний потенціал, інвестиційні ризики та інвестиційну активність.

Під інвестиційним потенціалом слід розуміти об'єктивні можливості економічного, соціального, природно-ресурсного характеру.

До інвестиційного ризику належать внутрішні та/або зовнішні чинники, що перешкоджають реалізації інвестиційного потенціалу. Структурно зазвичай включають

політичний, правовий, законодавчий, економічний та соціальний складники ризиків [2].

Отже, інвестиційна привабливість – це інтегральний показник, що об'єднує комплекс формалізованих та неформалізованих критеріїв і характеризує доцільність вкладання капіталу в досліджуваний потенційний об'єкт інвестування.

Вищезазначені категорії та параметри, що їх характеризують, окреслюють систему цінностей, на які орієнтуються інвестори. Комплексний аналіз вказаних показників дає можливість не тільки інвестору прийняти рішення про вкладання капіталу в економіку тієї чи іншої країни, а й керівництву держави поглянути на наслідок прийняття окремих управлінських рішень та впроваджених реформ.

Таким чином, категорія «інвестиційний клімат» відображає ступінь сприятливості ситуації, що складається в тій або іншій країні (регіоні, галузі) щодо інвестицій, які можуть бути спрямовані в країну (регіон, галузь).

Відзначимо, що в Україні є правове забезпечення інвестиційної діяльності, за якого іноземним інвесторам гарантується захищеність їхніх коштів, повернення коштів у разі припинення інвестиційної діяльності, стабільні та своєчасні виплати за інвестиційними вкладками, а також іноземним інвесторам надається національний режим, що дозволяє іноземцям вести бізнес нарівні з громадянами України. Водночас несприятливі внутрішні фактори також відлякують інвесторів: рівень компетентності та послідовності дій влади, відповідність норм законодавства міжнародним нормам і рівень його дотримання, високий рівень корупції, недостатній рівень інфраструктури, корпоративного управління та судової системи [3].

Окрім вищезазваного, сьогодні важливим фактором зниження інвестиційної активності є уповільнення темпів зростання світової економіки за рахунок погіршення ситуації в експортних галузях. Поряд із цим негативну роль відіграв і Національний банк, який з метою утримання валютного курсу вдався до жорсткості монетарної політики, що також сприяло зниженню темпів зростання економіки України [4].

За даними Держстату, у січні-червні 2016 року в економіку України іноземними інвесторами вкладено 2859,1 млн. дол. США та вилучено 330,1 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу), у січні-червні 2015 року – 1042,4 млн. дол. США та 351,3 млн. дол. США відповідно [5]. Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України станом на 01.07.2016 року становив 44790,7 млн. дол. США. Обсяг залучених та вилучених інвестицій в Україні наведено на рисунку 2.

Отже, до 2013 року щорічно спостерігалось збільшення обсягу залучених інвестицій в українську економіку. Станом на 01.01.2014 р. їх обсяг становив 58 156,9 млн. грн. Після відомих негативних подій в нашій країні впродовж 2014 року було вилучено іноземними інвесторами майже 13 000 млн. дол. США. Щодо прямих інвестицій з України, то їх обсяг майже не змінювався впродовж останніх 10 років і становив приблизно 6200 млн. дол.

Відмітимо, що, на жаль, майже всі інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності (рисунк 3).

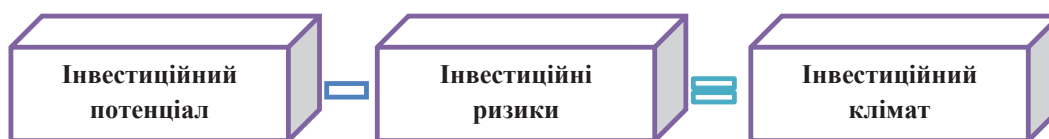

Рис. 1. Формула інвестиційного клімату

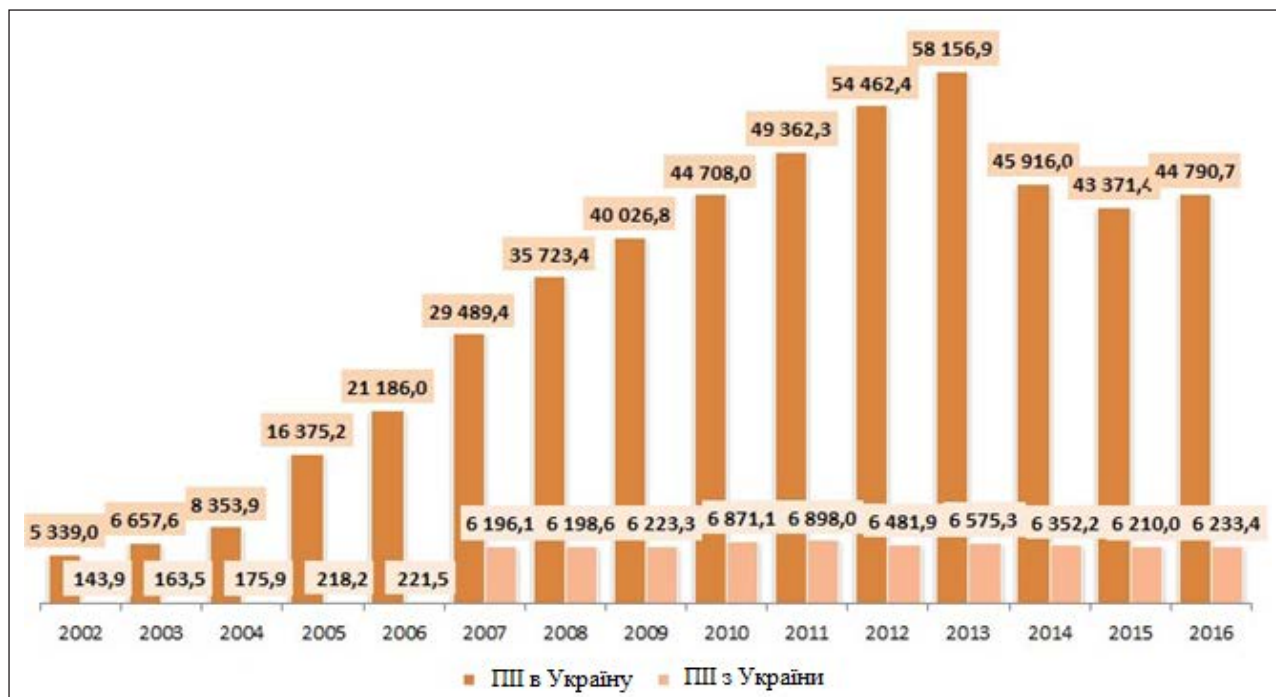

Рис. 2. Прямі іноземні інвестиції в Україні, млн. дол. США

Провідними сферами економічної діяльності за обсягами залучення капітальних інвестицій у січні-червні 2016 р. залишаються: промисловість – 33,4%, будівництво – 13,7%, сільське, лісове та рибне господарство – 14,5%, інформація та телекомунікації – 4,8%, оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – 10,0%, транспорт, складське господарство, поштова та кур’єрська діяльність – 6,8%, державне управління й оборона; обов’язкове соціальне страхування – 2,3% [8].

До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає 83,5% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр – 11 091,7 млн. дол. США, Нідерланди – 5769,0 млн. дол. США, Німеччина – 5447,4 млн. дол. США, Російська Федерація – 4740,4 млн. дол. США, Австрія – 2629,8 млн. дол. США, Велика Брита-

нія – 1969,0 млн. дол. США, Віргінські Острови (Брит.) – 1719,5 млн. дол. США, Франція – 1526,0 млн. дол. США, Швейцарія – 1476,5 млн. дол. США та Італія – 964,9 млн. дол. США [5] (рисунок 4).

Як видно з рисунку 4, за рік обсяг залучених інвестицій скоротився за всіма головними країнами-інвесторами: найбільше – на 17,51% у% до загального обсягу з Кіпру, на 7,4% – з Німеччини, на 6,2% – з Нідерландів.

Дослідивши перелік основних країн-інвесторів в українську економіку, проаналізуємо його галузеву структуру. Аналізуючи іноземні інвестиції за видами діяльності, треба зазначити, що інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності.

Протягом 2010–2013 років обсяг інвестицій збільшувався майже за всіма видами економічної діяльності: найбільше у переробній та добувній промисловості, будівництві. Про-

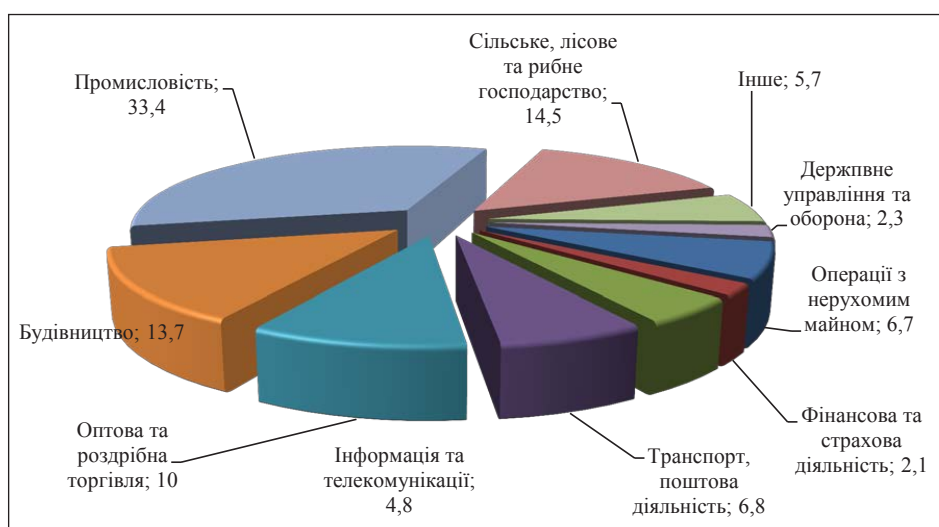

Рис. 3. Розподіл прямих іноземних інвестицій за основними видами економічної діяльності станом на 01.07.2016 р., (у % до загального обсягу інвестування)

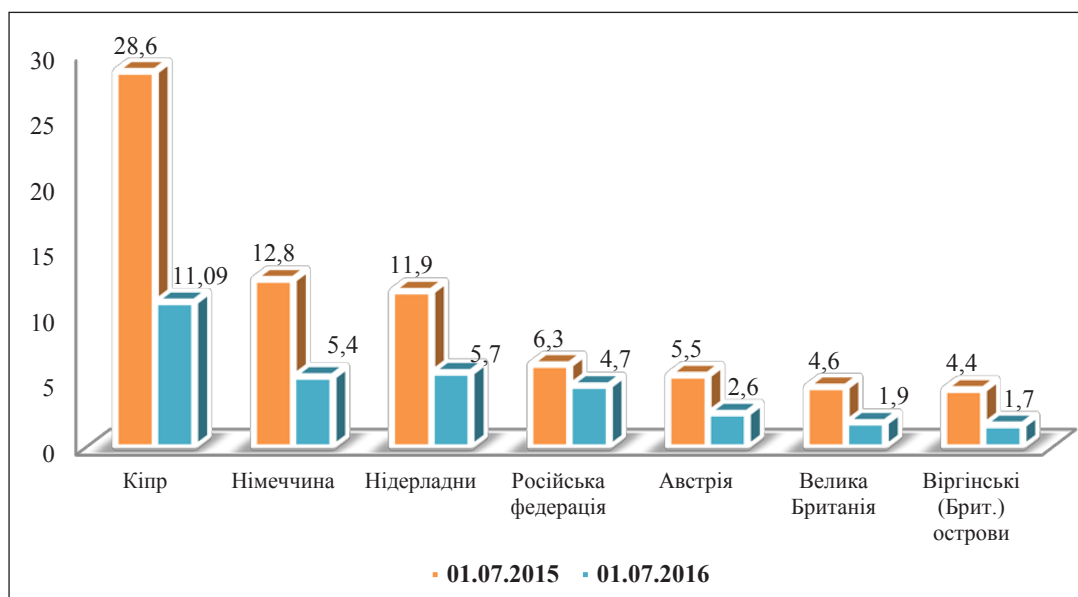

Рис. 4. Розподіл прямих іноземних інвестицій в Україну за основними країнами-інвесторами станом на 01.07.2015–01.07.2016 рр. (у % до загального обсягу)

те за 2013–2014 рік із відомих причин за всіма статтями обсяг залучених інвестицій зменшився: у промисловості – на 31,2%; у постачанні газу та електроенергії – на 34,5%; в освіті та держуправлінні – на 40,5% та 46,3% відповідно [5].

Зауважимо, що незадовільна диверсифікація джерел залучення прямих іноземних інвестицій в Україну по країнах-інвесторах може бути ризиком залежності економіки України від політики кількох країн – основних інвесторів.

Однак іноземні інвестори визначають наявні перешкоди для інвестування в українську економіку, які формують несприятливий інвестиційний клімат, такі як нестабільне та надмірне державне регулювання, нечітка правова система, мінливість економічного середовища, корупція, великий податковий тягар, проблеми щодо встановлення чітких прав власності, низький рівень доходів громадян, мінливість політичного середовища, відсутність матеріальної інфраструктури, проблеми виходу.

Зацікавленість в Україні з боку американських і з боку інших іноземних інвесторів – істотна, і причини цього такі: ринок більш ніж сорока мільйонів споживачів; стратегічне в економічному відношенні положення в Європі; найродючіші сільськогосподарські землі у світі та інші природні ресурси; володіння низкою сучасних технологій; кваліфіковані кадри.

Але обсяг іноземних інвестицій в Україну є низьким. Наприклад, іноземні інвестиції у Румунії приблизно в чотири рази вищі на душу населення, ніж в Україні. У Словаччині – у п'ять разів вищі. Американські іноземні інвестиції в Угорщині на душу населення вищі у дванадцять-вісімнадцять разів, ніж в Україні [6].

Серед важливих факторів формування інвестиційного клімату можна назвати:

- вивіз грошей за кордон, що підриває впевненість інвесторів і зменшує їх бажання щодо інвестування;
- трудове законодавство, тобто інвестор, який наймає штат працівників, має знати принципи поведінки з працівниками у разі згорання бізнесу й обсягів своїх зобов'язань;
- непрозорість бізнесу, тобто чимало ділових операцій ґрунтуються на особистих стосунках між керівництвом компанії і банків, і ці операції рідко бувають узаконеними;

– високий рівень злочинності, бо створення безпечно-го середовища для бізнесу є важливим для інвестора;

– втручання уряду у справи бізнесу.

Для збільшення кількості інвесторів Україні насамперед потрібно проаналізувати та усунути перешкоди на шляху іноземного інвестування [3].

Компанії під час інвестування у ту чи іншу країну враховують також і вторинні фактори:

- співробітництво в якомога більшій кількості країн;
- рівень конкуренції;
- рівень ставок ввізного мита або транспортних витрат.

Однак за всіх умов вони не інвестуватимуть, якщо не очікуватимуть на прибуток, до того ж порівняно вищий, ніж у іншій країні.

Крім того, компанії, які інвестують в Україну, враховують ризики. Ризик, з яким стикаються компанії-інвестори, класифікують за трьома групами: комерційний; додатковий (у разі інвестування за кордон); зумовлений особливостями інвестиційного клімату у певній країні (зокрема, в Україні).

На ступінь комерційного ризику впливають такі моменти, як попит на продукт; платоспроможність покупців; поведінка конкурентів; можливість вивезення своєї продукції з України в інші держави.

Спеціальні, додаткові ризики, що виникають під час інвестування в іноземну країну, дуже важко оцінити, але їх обов'язково слід враховувати. Наприклад, відмінності менталітету і культури різних країн. Специфічною економічною проблемою інвестування за кордон є ризик, пов'язаний з коливанням курсів валют.

Інвестори зважають і на ризик, пов'язаний з інвестиційним кліматом, тобто регулятивною структурою і бізнес-кліматом у країні. У цьому аспекті Україна програє країнам Західної Європи, США, Канаді, меншою мірою – країнам Центральної Європи. Саме у цій сфері український уряд і парламент мають поліпшити становище, бо нестабільність правової структури, непередбачуваність податкового тягара – це чинники високого ризику для інвестора, які не сприяють інвестуванню у нашу країну.

Економічні реформи – вагомий фактор формування сприятливого економічного середовища. Тобто, з одного боку, економічні реформи – запорука пом'якшення умов

інвестування клімату, з другого – економічні реформи вимагають інвестицій.

Дослідження впливу іноземних інвестицій на економічний розвиток країни дає змогу підкреслити, що:

- прямі іноземні інвестиції можуть збільшити обсяг сукупного капіталу, а тому сприяти економічному росту. Однак необхідно, щоб іноземні інвестиції не витіснили відповідні суми національних капіталів унаслідок зростання конкуренції на ринках;

- сприяють економічному зростанню, якщо вони більш рентабельні чи прибуткові порівняно з національними капіталовкладеннями;

- внесок іноземних інвестицій у посилення економічного росту можливий тільки за наявності зв'язку між цими інвестиціями і рівнем кваліфікації трудових ресурсів.

Прямі іноземні інвестиції – основний канал передачі передової технології країнам, що розвиваються, і державам із перехідною економікою. Але негативну роль можуть відіграти окремі фактори. Наприклад, в умовах протекціоністської торгової політики прямі іноземні інвестиції можуть бути єдиним шляхом доступу на внутрішній ринок (на відміну від традиційного експорту товарів у приймаючу країну). Аналогічно уряд може запропонувати стимули іноземним інвесторам, щоб заохочувати прямі іноземні інвестиції з метою поповнення валютних резервів і розвитку конкретних галузей, що є стратегічними з погляду промислової політики. Наслідком такої політики може бути приплив прямих іноземних інвестицій.

Ефект впливу прямих іноземних інвестицій на економічний розвиток залежить від рівня кваліфікації робочої сили в країні. Існує тісний взаємозв'язок між іноземними інвестиціями і рівнем освіти зайнятих осіб, бо передача технологій вимагає відповідного рівня підготовки місцевих кадрів, що могли б ефективно працювати з передовими технологіями [7].

Поряд із позитивним впливом іноземних інвестицій зокрема і капіталу загалом на економічний розвиток і зростання економіки приймаючої країни спостерігаються і потенційні негативні ефекти, серед яких:

- витіснення національних капіталів і компаній;
- відтік капіталу з країни на основі трансфертного ціноутворення.

У цьому сенсі заслуговує на увагу досвід країн ЦСЄ, де роль іноземного капіталу оцінюється зовсім не однозначно. Високі темпи економічного зростання на початковому етапі інтенсивного припливу іноземних інвестицій змінилися їхнім істотним падінням. Важким тягарем стали масштабна дефіцитність платіжного балансу (вона багато в чому перевищує критично припустимий рівень) і зовнішня заборгованість. Це типові явища для країн із високою часткою прямих іноземних інвестицій.

Значні загрози можуть виходити від прямих іноземних інвестицій, насамперед через посилення залежності економіки від іноземного капіталу. Погіршення світової економічної кон'юнктури вестиме до згорання деяких виробництв усередині країни. Небезпечними у цьому сенсі є також виробництва, які повністю забезпечуються імпортними комплектуючими і не мають ні власних технологій, ні можливості диверсифікувати джерела постачання.

Таким чином, важливим складником економічної політики держави щодо іноземних інвестицій є здійснення належного регулювання процесів їх залучення та використання. У разі неефективного регулювання державою вказаних процесів позитивний ефект від іноземних інвестицій може стати незначним, а іноді – і нівелюватися.

Також слід згадати так званий кумулятивний ефект масштабу інвестицій, оскільки рівень та масштаб іно-

земних інвестицій мають здатність самопідтримуватися та ланцюгово зростати після досягнення певного технологічного рівня і розміру. Показовою є така статистика. У світовій економіці майже дві третини валових прямих іноземних інвестицій припадає на розвинені країни, з них більша частина концентрується у високотехнологічних галузях.

Світовий досвід виходить із того, що правове регулювання іноземних інвестицій включає в себе два аспекти: національно-правовий (внутрішньодержавний) і міжнародно-правовий.

Створюючи сприятливі умови для вкладання іноземного капіталу, оголошуючи про національний режим для нього, практично в усіх країнах світу процес залучення іноземних інвестицій в тій чи іншій формі регламентується: їх приплив заохочують в одні галузі виробництва й обмежують в інші. Вочевидь, що для кожної з країн-донорів, які є основними імпортерами капіталів в економіку країни-отримувача, держава повинна напрацьовувати та проводити цілеспрямовану політику щодо залучення іноземних інвестицій, яка має базуватися на принципах загальнодержавних пріоритетів щодо іноземного інвестування та на концептуальному визначенні галузей економіки держави, їх ведучих підприємств, набуття контролю над якими з боку іноземного капіталу загрожуватиме економічній безпеці держави.

Таке визначення дає можливість країні-отримувачу побудувати свої системи захисту від дій недобросовісних іноземних інвесторів та впливу негативних явищ, що супроводжують процес будь-якого іноземного інвестування, та заохочення – з метою залучення іноземних інвесторів до інвестування економіки за пріоритетними напрямками [8].

Висновки. Узагальнюючи, доходимо висновку, що сьогодні в умовах глобальних трансформацій неможливо однозначно стверджувати про ефективність залучення іноземних інвестицій у національну економіку. Динаміка інвестиційних потоків, як внутрішніх, так і зовнішніх, є лише кількісним показником, тоді як відповідно до цільового призначення інвестиції повинні мати економічний або соціальний ефект. Водночас проведений аналіз показав реальний вплив на економічне зростання лише в декількох сферах, що дає змогу висловити припущення про неефективність системи державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні.

Можна простежити формування певних тенденцій, що тією або іншою мірою характеризують розвиток іноземного інвестування в Україні:

- більшість партнерів із країн, що розвиваються (за кількістю інвестицій) і партнерів із промислово розвинутих країн (за обсягом інвестицій);

- орієнтація підприємств з іноземними інвестиціями на виробництво товарів, якими світові ринки практично насичені, і на сферу послуг;

- обережність західних партнерів щодо збільшення інвестицій, що зумовлено відсутністю надійних гарантій їхнього захисту, наявністю прямого і непрямого контролю за такими інвестиціями, невідпрацьованістю стратегії і тактики виходу на практично невідомий і раніше закритий ринок;

- активність малих закордонних фірм, що орієнтовані на швидке повернення невеликих інвестицій або вигоду від разових операцій, по суті, посередницьких або відверто спекулятивних;

- нерівномірність розподілу інвестицій по галузях і регіонах України, їх зосередженість у промислових центрах України, як-от у Києві;

- переважання частки майнових внесків іноземних інвесторів у загальних обсягах інвестицій, слабе використання механізмів фінансового ринку для інвестування.

Галузева структура іноземних інвестицій формується в основному за рахунок внутрішньої торгівлі, харчової промисловості, машинобудування і металообробки, фінансових послуг. Серед інших галузей відносно вагомі наука, охорона здоров'я, побутове обслуговування, зовнішня торгівля, будівництво, хімічна промисловість.

Аналізуючи галузеву привабливість України, можна дійти висновку, що найбільш інтенсивні інвестиційні процеси повинні спостерігатись у високорентабельних сферах, що не потребують значних вкладень капіталу за забезпечення його швидкої віддачі. Це насамперед сфера внутрішньої торгівлі, переробка сільськогосподарської продукції тощо.

Список використаних джерел:

1. Киселева Н.В., Боровикова Т.В., Захарова Г.В.: уч. Пособие. 2-е изд. М., 2006. 432 с.
2. Кубах Т.Г. Інвестиційний клімат держави: теоретичний та практичний аспект / Т.Г. Кубах // Ефективна економіка. 2013. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2604>.
3. Офіційний сайт «Конференції ООН з торгівлі і розвитку ЮНКТАД». URL: <http://www.un.org/tu/ga/unctad/>.
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Програми розвитку інвестиційної діяльності та інноваційної діяльності» від 2 лютого 2011 р. № 389. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/389-2011-%D0%BF>.
5. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
6. Дацишин М. Конкурентні переваги територій у боротьбі за інвестиції. URL: http://www.ir.org.ua/docs/Abetka/Abetka_v4/Abetka_v4.pdf.
7. Малай А.О. Вплив прямих іноземних інвестицій на економічний розвиток приймачої країни / А.О. Малай // Інвестиції: практика та досвід. 2011. № 16. С. 21–24.
8. Крупка І.М. Макроекономічний аналіз інвестування у трансформаційній економіці України: Дис. ... канд. екон. наук: 08.01.01 / Львівський національний ун-т ім. Івана Франка. Л., 2004. 263 с.

ВЛИЯНИЕ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ НА ЭКОНОМИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ СТРАНЫ

Аннотация. Определено, что приток иностранных инвестиций важен для достижения приоритетов государственной политики. Определено влияние иностранных инвестиций на экономическое развитие страны. Определены факторы снижения инвестиционной активности в Украине. Приведен объем привлеченных с начала инвестирования прямых иностранных инвестиций в экономику Украины. Приведено распределение прямых иностранных инвестиций в Украину по основным странам-инвесторам и сферам экономической деятельности. Определены факторы формирования благоприятного инвестиционного климата в стране.

Ключевые слова: Иностранные инвестиции, инвестиционная активность, привлеченные инвестиции, страны-инвесторы, сферы экономической деятельности, инвестиционный климат.

INFLUENCE OF FOREIGN INVESTMENT ON ECONOMIC DEVELOPMENT OF THE COUNTRY

Summary. It is determined that inflows of foreign investments are important for achieving the priorities of state policy. The influence of foreign investments on economic development of the country is determined. The factors of reduction of investment activity in Ukraine are determined. The volume of attracted from the beginning of investment of direct foreign investments into the Ukrainian economy is given. The distribution of direct foreign investments into Ukraine by the main investor countries and spheres of economic activity is presented. The factors of formation of favorable investment climate in the country are determined.

Key words: foreign investment, investment activity, attracted investments, investor countries, spheres of economic activity, investment climate.